N°. 305. **DE GRONDWET.** 1854.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . " 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden, worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegelregt daaronder begrepen.

DONDERDAG 18 MEI.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten **M. Schooneveld en Zoon**, Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven **franco** aan het Bureau **De Grondwet**. Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . . " 5.50.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indie:
VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen, per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het abonnement ƒ 70, Ned. Cour.

De meerderheid der Tweede Kamer en het Engelsch Gouvernement.

I.

Bijna op hetzelfde oogenblik, waarop het voorloopig verslag, over het nu in behandeling zijnde ontwerp van wet tot regeling van het armbestuur het licht zag, werd in Engeland aan de beide huizen van het Parlement, op last der koningin, aangeboden een statistiek overzigt voor het vereenigd koningrijk in elk jaar van 1840 tot 1853. (1)

Wij durven gerust verklaren nog nimmer zoo veel wetenswaardigs in een zoo kort bestek vereenigd te hebben gezien. In 27 tabellen, allen door duidelijke voorstelling uitmuntende, vindt men de officiële cijfers van de Staats-Inkomsten en uitgaven, van de in- uit- en doorvoeren, van de scheepvaart, accijnsen, prijs en verkoopen van granen, munt, spaarbanken en bank van Engeland: met andere woorden, men ziet hier in cijfers de uitkomsten der pogingen sedert 1842 in Engeland onafgebroken voortgezet, om bescherming door vrije concurrentie te doen vervangen.

Een juist oordeel over alle die cijfers te vellen zou echter onmogelijk zijn, zonder bekendheid met het cijfer der bevolking. Teregt heeft men dus begrepen er bevolkingstabellen bij te moeten voegen, en op pag. 27, de laatste bladzijde van het werk, vindt men dan ook vier tabellen, n°. 28 tot 31, die betrekking hebben tot de bevolking. Tabel n°. 28 doet het getal der geboorten, sterfgevallen en huwelijken in elk jaar en de bevolking op 1 Jan. kennen; tabel n°. 31 het aantal landverhuizers in elk jaar en hunne bestemmingsplaats; de tabellen n°. 29 en n°. 30 eindelijk wijzen het getal aan der bedeeld wordende armen in Engeland en Wallis, op 1 Januarij van elk jaar, en in Ierland op den laatsten dag der eerste week van Januarij in elk jaar.

De tabel No. 29 begint niet zoo als alle de overige met het jaar 1840, maar eerst met 1849; omdat, zoo als uit eene noot blijkt, het jaar 1849 het eerste jaar is, waarover het aantal bedeeld wordende personen, op een opgegeven dag, met volkomen juistheid, wat Engeland aangaat, kan opgegeven worden.

De tabel No. 30, Ierland betreffende, vangt ook aan met het jaar 1849, maar zonder opgaaf van redenen, waarom niet vroeger. Bij eene mededeeling aan het Parlement zou dit ook overbodig geweest zijn, maar voor het Nederlandsch publiek willen wij herinneren, dat eerst na den hongersnood van 1846 en 1847, en de daarop ten gevolge ontstane besmettelijke ziekte, door het parlement de noodige gelden zijn toegestaan, om in elke districts-vereeniging in Ierland werkhuizen op te rigten of uit te breiden, en dat eerst met 1848 de Engelsche armenwet in Ierland geheel in werking is gekomen.

De armen-statistiek wordt echter nu niet voor het eerst gemaakt; in de jaarlijksche verslagen der commissarissen voor de armenwet, vindt men alles uitvoerig opgegeven: het jaarlijksch getal der bedeelden, en het bedrag der tot onderstand gebezigde gelden, doch een overzigt over meerdere jaren in één stuk, is nu voor het eerst, officiëel aan het Parlement medegedeeld.

Wij kunnen nu overgaan tot het doel, dat wij ons voorgesteld hebben; het oordeel, door de meerderheid der Tweede Kamer uitgesproken, over de werking der Engelsche armenwet, te toetsen aan- en te vergelijken met de officiële cijfers door het Engelsch gouvernement, op bevel der Koningin, aan de beide Huizen van het Parlement medegedeeld.

Op pag. 5 van het Voorloopig Verslag, in het begin [illegible] wordt het oordeel der meerderheid aldus geformuleerd: „Het bewijs der verderfelijke werking van „de *wettelijke liefdadigheid* is bij ondervinding gebleken „in Engeland, waar, onder het stelsel van staatsarmen- „zorg, het aantal behoeftigen en noodlijdenden steeds „*klimmende* is geweest."

Wij kunnen de redenering geheel toegeven, mits eerst het bewijs geleverd worde, dat in Engeland, onder het stelsel van staatsarmenzorg, het aantal behoeftigen en noodlijdenden steeds *klimmende* is geweest.

Hoe? Sedert jaren wordt het pauperisme als eene levensvraag beschouwd; nu ruim twee jaren geleden heeft de indiening van een ontwerp tot regeling van het armbestuur, onder het vorig Ministerie, geheel Nederland in beweging gebragt; ieder heeft partij gekozen, de een vóór, de ander tegen *wettelijke liefdadigheid;* de meerderheid der Tweede Kamer verklaart nu, dat de verderfelijke werking van wettelijke liefdadigheid in Engeland bij ondervindig gebleken is. Hoeveel tijd, zorg en moeite zal die meerderheid niet besteed hebben, om het Engelsche stelsel in al zijne gevolgen na te gaan, om zich in staat te stellen, over zulk een ingewikkeld vraagpunt als de armenzorg, met volkomen kennis van zaken, te oordeelen en te beslissen?

Er is onder de meerderheid der Tweede Kamer geen enkel lid, die één enkel der negentien officiële jaarlijksche verslagen over het armwezen in Engeland heeft ingezien. Wij vragen, kan het verwondering baren, dat juist het tegendeel waar is van hetgeen die meerderheid voor waar houdt?

Het aantal behoeftigen en noodlijdenden in Engeland is, sedert 1848, het eerste jaar waarover juiste opgaven kunnen gedaan worden, met uitzondering alleen van het jaar 1853, steeds *afnemende* geweest. Ten bewijze strekke de volgende officiële tabel:

No. 29. Getal armen (met uitzondering van landloopers), die onderstand genoten hebben in de verschillende vereenigingen en parochien, onder het bestuur van raden van beheer, in Engeland en Wallis, op den 1 Januarij van elk jaar.

Volwassen en tot werken geschikte armen.

	In gestichten.	Huiszittende.	Totaal.
1 Jan. 1849	28,123	173,521	201,644
" 1850	26,151	155,008	181,159
" 1851	28,322	131,203	154,525
" 1852	19,752	117,566	137,318
" 1853	18,138	108,082	126,220
" 1854	21,964	114,085	136,049

Alle andere armen.

	In gestichten.	Huiszittende.	Totaal.
1 Jan. 1849	91,252	641,523	732,775
" 1850	92,408	646,976	739,884
" 1851	87,243	619,125	706 368
" 1852	86,661	610,445	697,106
" 1853	86,048	586,554	672,602
" 1854	91,573	590,693	682,266

Geheel totaal.

	In gestichten.	Huiszittende.	Totaal.
1 Jan. 1849	119,375	815,044	934,419
" 1850	118,559	801,984	920,543
" 1851	110,565	750,328	860,893
" 1852	106,413	728,011	834,424
" 1853	104,186	694,636	798,822
" 1854	113,537	704,778	818,315

Één oogopslag is voldoende, om te zien, dat de meerderheid der Tweede Kamer een oordeel heeft uitgesproken over eene zaak, die zij niet kende. Die meerderheid verklaart, dat in Engeland het aantal behoeftigen en noodlijdenden steeds *klimmende* is geweest. De Koningin van Engeland verklaart aan de beide Huizen van het Parlement, dat het aantal behoeftigen en noodlijdenden van 1848 af, met uitzondering van het laatste jaar, 1853, steeds *afnemende* is geweest. De meerderheid der Tweede Kamer houde het ons ten goede, dat wij, tusschen beide verklaringen eene keuze moetende doen, meer waarde hechten aan de officiële cijfers van het Engelsche gouvernement, dan aan hare assertie.

Wat blijkt dan nu uit cijfers? Wij zullen niet het gunstigste met het ongunstigste jaar, maar den toestand op 1 Jan. 1849 vergelijken met den toestand op 1 Jan. 1854. Vooraf moeten wij doen opmerken, dat de bevolking van Engeland op 1 Jan. 1849 bedroeg 17,376,386 en op 1 Jan. 1854, 18,004,551; of wel in die zes jaren eene vermeerdering van 628,163 zielen.

Het geheele getal bedeelden is in die zes jaren *gedaald* van 934,419 tot 818,315. Op 1 Jan. 1854 was dus het aantal bedeelden 116,104 *minder* dan op 1 Jan. 1849.

En zijn echter uit die cijfers nog zaken van meer belang te leeren, dan de vermindering van het totale cijfer. Op twee punten slechts willen wij de aandacht vestigen: vooreerst op de grootere vermindering van het aantal bedeelde volwassen en tot werken geschikte armen; dat aantal bedroeg op 1 Jan. 1849, 201,644 en op 1 Jan. 1854 slechts 136,049, dus 65,595 of wel bijna één derde minder; het aantal van alle andere soorten van bedeelde armen, weezen, oude en gebrekkige lieden, bedroeg op 1 Jan. 1849, 732,775 en op 1 Jan. 1854, 682,266 dus 50,509, of wel slechts ruim één veertiende minder. *Wij* zouden het als eene zeer heilzame werking der wettelijke liefdadigheid in Engeland beschouwen èn dat het geheele getal der bedeelde armen afneemt, èn vooral dat het aantal der tot werken geschikte armen bijna in vijfmaal sterker verhouding afgenomen is, dan dat van alle andere soorten van armen. *Zal* de meerderheid der Tweede Kamer er ook zóó over oordeelen? Wij durven er niet voor instaan; wie weet of zij de vermindering van het aantal armen, vooral van hen, die nog tot werken geschikt zijn, niet soms als hoogst verderfelijk zal beschouwen? Naarmate toch het getal armen vermindert, wordt ook de gelegenheid, om aan armen wel te doen gedurig minder.

Het tweede punt, naar ons inzien van nog meer belang, is, dat het getal armen, in gestichten verpleegd, slechts zeer weinig, dat der huiszittende armen zeer veel is verminderd.

Op 1 Januarij 1849 bedroeg het aantal armen, in gestichten verpleegd, 119,375; op 1 Januarij 1854 bedroeg het 113,537, dus slechts 5,838 minder.

Het aantal der huiszittende armen was op 1 Januarij 1849, 815,044; op 1 Januarij 1854 bedroeg het slechts 704,778, dus 110,266 minder dan zes jaren vroeger.

Wij zeiden, dat dit van nog grooter belang was; om onze meening duidelijk te maken, moeten wij herinneren, dat bij de Engelsche armenwet van 1834, de vraag niet was, te beslissen tusschen kerkelijke en wettelijke liefdadigheid; de hoofdvraag was, wat eischt het algemeen belang, en dus in de gevolgen ook het wezenlijk belang der armen: bedeeling aan huis of verpleging in gestichten? Teregt, naar ons inzien, heeft men in Engeland, vooral in de laatste jaren, in de bedeeling aan huis, met andere woorden, in de kunstmatige verlaging der dagloonen, eene voortzetting gezien van het oude en versleten stelsel van bescherming: een stelsel, dat, op den duur altijd in het nadeel niet alleen van het algemeen, maar ook van de beschermden zelve, in dit geval, van de armen moet uitloopen. De regel der wet van 1834 is dan ook verpleging in gestichten. Zoo lang er plaats is in de werkhuizen, worden huiszittende armen niet bedeeld, en nu is de schrik voor het werkhuis zóó groot, dat de behoeftigen alle krachten inspannen om buiten onderstand te kunnen blijven; en dat die pogingen dikwijls gelukken blijkt daaruit, dat in die zes jaren het getal der huiszittende armen met 110.266, dat der in gestichten verpleegden met slechts 5838 is verminderd.

Wij zouden het alweder als een gunstig gevolg der Engelsche armenwet beschouwen, dat niet alleen het aantal armen in het algemeen, en vooral dat der bedeelde volwassen en tot werken geschikte armen verminderd, maar dat ook zelfstandigheid en zucht om door eigen inspanning vooruit te komen en geen onderstand meer te behoeven, er grootelijks door wordt bevorderd; maar zal de meerderheid der Tweede Kamer dit gevoelen deelen? Wij betwijfelen het. Al wat zelfstandigheid bij de arme en mindere klassen kan bevorderen schijnt voor haar stelsel gevaarlijk; hoe zou zij het dan kunnen goedkeuren?

In een volgend artikel behandelen wij de tabel No. 30 over de armen in Ierland.

(1) De titel is: Statistical Abstract for the United kingdom in each year from 1840 to 1853. London by G. E. Eyne and Spottiswoode 1854.

De zaak betrekkelijk het aanleggen van eene begraafplaats en het bouwen van eene kerk door de R. K. gemeente te Kockengen, is langen tijd een voorwendsel geweest, om het vorige Ministerie van willekeur, van begunstiging der Roomschen boven de Protestanten en van zoo veel meer te beschuldigen. Eene „Protestantsche vereeniging" heeft zelfs al de stukken betrekkelijk die zaak doen uitgeven, onder den titel van „Wet en willekeur. Eene stem uit Kockengen. Verzameling van officiële stukken."

De *Arnhemsche Courant* geeft een overzigt van den inhoud dezer brochure, en bewijst zonneklaar, dat, wanneer er willekeur plaats gegrepen heeft, wanneer Roomschen zijn begunstigd geworden boven Protestanten, dit niet door het vorige Ministerie, maar door het *tegenwoordige* is geschied. Ziet hier, wat deze courant daarvan zegt:

Bij Kon. besluit, namelijk van 17 Januarij 1853, werd de R. K. kerk-gemeente te Kockengen erkend, *onder bepaling, dat nader zouden moeten worden ingezonden de aanvrage tot het ten haren name aanvaarden van de gebouwen c. a., mitsgaders de bouwkundige stukken, welke voor de stichting der kerk en pastorij op gemeld terrein vereischt worden* (bl. 33 der *Verzameling*). Het vorige Ministerie dus behield zich uitdrukkelijk het regt voor, om de plaats aan te wijzen, waar die gebouwen zouden gesteld worden: het gaf vrijheid, maar zorgde tevens, dat krenking van de belangen van anderen kon worden geweerd. De adressanten toch verklaren (bl. 39), dat zij niet zouden geklaagd hebben, indien een ander gedeelte van het terrein tot aanbouw gebezigd ware, dat zij alleen hunne stem verheffen, omdat „juist op dat gedeelte van het terrein gebouwd wordt."

Inmiddels maakte het vorige Ministerie plaats voor het tegenwoordige: welk gebruik maakte dit van de bevoegdheid, die het vorige Ministerie zorgde dat behouden werd? Bij Kon. besluit van 11 Mei 1853 werd magtiging verleend tot den aankoop en de aanvaarding, ten name der kerk-gemeente, van terrein en aanhoorigheden en tot de inrigting van de gebouwen tot kerk en pastorij, en zulks in zoo algemeene bewoordingen, dat Gedeputeerde Staten van Utrecht, in hunne boven aangehaalde beschikking, beslissen, dat „de gemeente bereids de Koninklijke toestemming had verworven" (bl. 34).

Het Ministerie dus, dat „bevrediging" zou verschaffen aan de „geschokte gemoederen", dat de kerkgenootschappen „beteugelen", en aan „klimmende eischen" weêrstand bieden zou, verwaarloosde de middelen, die het afgetreden bewind zich wijsselijk had voorbehouden! Wij zijn het niet eens met de adressanten, dat de „geest van het vorige Ministerie feitelijk bestaat"; integendeel er is „tegenovergestelde rigting."

Ook deze beschuldiging blijkt dus ten eenemale uit de lucht gegrepen te zijn. Zoo wordt dagelijks meer een brok weggerukt van het masker, waarachter de April-beweging zich heeft verscholen. Tot zelfs in bijzonderheden wordt de overtuiging dagelijks meer gevestigd, dat het vorig Ministerie steeds *aller* belang voor oogen had, nimmer den een voortrok boven den ander; en dat niet het allerminst werd gedacht aan krenking der regten van de Protestanten.

Wij lezen het volgende artikel in de *Provinciale Groninger Courant*:

Naar wij vernemen heeft dr. MEIJBOOM dezer dagen een zeer interessanten brief ontvangen uit Amsterdam, gedagteekend door zekeren S. v. W. en uit naam van vele hem toegezonden. Daarin bedreigt men hem en zijne familie bij hunne komst in de hoofdstad met een louteren waterdoop en wel als 't duister is. 't Is niet twijfelachtig *wat* hiermede bedoeld wordt. De Amsterdammers, zegt de schrijver, zijn geduldig, maar wreed en hij besluit zijn brief met den zeer christelijken wensch, dat Gods donder dr. MEYBOOM treffen moge.

Deze letteren leveren op nieuw eene aardige bijdrage tot de geschiedenis der zoogenaamde anti-revolutionaire partij. We zien nu welk een indruk de uitspraak van 't provinciaal kerkbestuur op de vrienden van mr. GROEN V. PRINSTERER gemaakt heeft. Daar zij nu bemerken, dat er niets aan te doen zal zijn en hun christelijke protesten niet baten kunnen, weten ze hun christelijke woede niet beter lucht te geven dan door laffe bedreigingen en gemeene straattaal. We gelooven wel, dat mr. GROEN tegen deze gevolgtrekking zal opkomen, als zijnde zulke dingen in strijd met de christelijke verdraagzaamheid, maar we vragen eens, wat er wel van de orthodoxen in Nederland, na aftrek van 't scheldend dreigend gedeelte zou overblijven, dan de halfbakken aristocratie, die dat gedeelte als een instrument gebruikt. We nemen dus de vrijheid, mr. GROEN geluk te wenschen met zijne partij-geluk, dat zij niet alleen in Groningen, maar ook in Amsterdam, zulke hoogst waakzame en ijverige, zoo zeer humane agenten heeft. Als de christelijke liefde zóó reinigend en louterend wordt, dan zal Nederland spoedig van alle ketters en godloochenaars verlost worden, en 't zal voor altijd gedenkwaardig zijn, dat men in de 19e eeuw op 't lumineus idée is gekomen, de ketters niet meer te verbranden — foei, hoe onchristelijk — maar ze eenvoudig met water te genezen.

We zouden hier nog vele stichtelijke overdenkingen kunnen bijvoegen, maar liever stellen we den heer KOOLSBERGEN voor deze nieuwe reinigings-methode in een bijzonder uur met zijn kweekelingen te behandelen. En zoo ze welligt voor den heer K. te hoog is, dan bevelen wij de overweging daarvan als een waardig onderwerp aan voor alle nog te houden soirées chrétiennes, waar de heeren niet al te slaperig en de dames niet al te zenuwachtig zijn.

In *de Nederlander* van 6 Mei troffen wij het volgende berigt aan:

„Men schrijft ons uit 's Hage: Wij vernemen met „verbazing, dat, op den 29 April, door het bestuur „der registratie eene sommatie gerigt is aan een leeraar „der Christelijk Afgescheidenen, ter voldoening van „kosten wegens vervolging om godsdienstige bijeenkom„sten in 1835, waarvoor hij 180 dagen in de gevangenis „doorgebragt heeft. „Vroeger onvermogen," wordt hem „geschreven, „is geen reden van verschooning; uw „boedel is er goed voor." We twijfelen evenwel niet, „of door de Regering zal, op het deswege, zoo we „wel onderrigt zijn, reeds ingediend verzoek, vrijstel„stelling worden verleend."

Opmerkelijk.

Op 29 April, tijdens het interimaire bestuur van den heer van Hall;

Op 29 April, kort na het geschrijf tusschen *de Nederlander* en den predikant Joffers, te 's Hage.

Op 29 April, enkele dagen nadat de *afscheiding* door de anti-revolutionnaire partij in haar verderfelijken aard was ten toon gesteld.

Buitenland.

FRANKRIJK.

De gewezen stallen van Lodewijk Filips te Neuilly zijn thans ingenomen door een detachement van het 9de regiment artillerie.

— Men zal zich herinneren, dat in sommige dagbladen meermalen met zekere verwondering gewag is gemaakt van het langdurig verblijf van den baron Brenier te Napels. Thans blijkt, dat deze diplomaat tot zijne eer en die van de Fransche regering, steeds den besten raad heeft gegeven aan de Napelsche regering, in het belang der regtvaardigheid en der menschelijkheid; doch dat die regering, onmiddellijk na zijn vertrek, hare gestrengheid, ten opzigte van de politieke gevangenen, heeft verdubbeld. Al die lieden zijn sedert in onderaardsche gevangenissen opgesloten, en de bemoeijingen der Fransche diplomatie hebben dus slechts te weeg gebragt, dat hun lot sedert nog verzwaard is geworden.

SARDINIE.

Een telegrafisch berigt uit Turijn van 16 dezer houdt het volgende in:

Op de grenzen van Sardinie, nabij Sarzanas, hebben eenige arrestatiën plaats gehad, en zijn kisten met geweren in beslag genomen.

Het feest van de afkondiging der Grondwet is met groote vreugde gevierd, en in volmaakte orde afgeloopen.

KERKELIJKE STAAT.

Berigten uit Rome van 10 dezer deelen den uitslag mede van het regtsgeding, dat gevoerd is tegen den dader of de medepligtigen aan den moord van den graaf Rossi in 1848. Het getal beschuldigden bedroeg 16, waarvan 11 zijn veroordeeld; Luigi Gradoni en Santa Constantini tot de doodstraf; De overigen tot eeuwigdurenden of tijdelijken dwangarbeid. Deze zaak zal nog in hooger beroep moeten dienen, waar zij den 12den dezer zou behandeld worden.

PORTUGAL.

Volgens berigten uit Portugal is aan de Kamers een ontwerp ingediend tot hervorming van het muntstelsel. De gouden standaard is daarbij aangenomen.

SPANJE.

Den 9den dezer heeft de heer Pierre Soulé gezant der Vereenigde Staten, eene langdurige Conferentie gehad, met den minister president. Bevorens had hij een onderhoud met den minister van buitenlandsche zaken. De bekende zaak met den *Black Warrior*, is van beiden het onderwerp geweest. — Men kan dit geschil thans beschouwen, als geheel te zijn uit den weg geruimd.

— De koningin heeft Mehemed Ali-Pacha en Omer Pacha benoemd tot grootkruizen der Issabella-orde en Mustapha en Ismael-pacha tot kommandeurs dier orde.

TURKIJE.

De laatst ontvangen berigten, die met den telegraaf zijn overgebragt, komen hoofdzakelijk hierop neder:

Uit Konstantinopel zijn tijdingen ontvangen van 5 dezer; zij melden dat te Folschanie (op de grenzen van Moldavie en Wallachije), het algemeen depôt van artillerie en amunitie der Russen, door eene wraakoefening der ingezetenen in brand gestoken is. Daardoor zou aan de Russen een zeer aanzienlijk verlies berokkend zijn.

Op den 1sten dezer heeft prins Napoleon een bezoek aan den Sultan gebragt. Het gesprek was zeer hartelijk. Den 3den Mei heeft de Sultan bij den prins een tegenbezoek afgelegd. Bij die gelegenheid heeft de Sultan herhaald, dat hij den vooruitgang van al zijne onderdanen wenschte en hierin het voorbeeld der verbondene mogendheden verlangde te volgen. Bij een feestmaal, dat in het Fransche gezantschaps-hôtel werd gehouden, heeft prins Napoleon met warmte een toast op den Sultan uitgebragt en o. a. gezegd, dat hij en de zijnen herwaarts waren gekomen, om hem met opregtheid en geestkracht te verdedigen.

Er was te Konstantinopel een vreeselijke brand uitgebroken. Bijna 300 huizen zijn daarbij in de asch gelegd. Prins Napoleon, zijne officieren en de equipage van het Fransche oorlogschip *Roland* hebben met ijver aan het blusschen van den brand gearbeid. Den Prins zijn zelfs de kleederen aan het lijf verbrand. Eindelijk is het gelukt, den brand op de twee uiteinden te stuiten.

De Ottomannische vloot, sterk 22 vaartuigen, is de Zwarte zee ingezeild.

De Grieksche opstandelingen zijn sedert het bombardement van Odessa in verslagenheid. Xavellas bevindt zich te Zanthe-Karaïs; Kaki te Athene. Laatstgenoemde is, door gewond.

Men heeft zich eergisteren te Parijs op eenmaal zeer ontrust over de houding van Pruissen, hoezeer deze re sedert eenige dagen bekend was en zij door opvolg kenteekenen voldoende was uitgekomen. Geen nieuw val heeft er plaats gehad, waardoor zij duidelijker is worden. Te Parijs was echter het gerucht in omloop, de houding van Pruissen den staat van zaken in Euro ernstig kon bedreigen, en dat er alzoo geene reden bestond zich al te gerust te stellen. Men overdrijve de zaken niet. Dat Pruissen zich op dit oogenblik in een tijd van Russisch-gezindheid bevindt, is ontegenzeggelijk zij, die dit in de laatste dagen ontkenden, maakten zich verregaande verblinding schuldig; maar tusschen die zindheid en een verbond bestaat een groot verschil men blijft gelooven, dat bij de Pruissische regering de ernstige zucht bestaat, zich strikt onzijdig te houden. heeft men zeer voorbarig gemeld, dat Pruissen was, om, in overeenstemming met Oostenrijk, ten der Westersche mogendheden werkdadig tusschen komen; maar het is thans even voorbarig aan geheel overgestelde besluiten te gelooven.

Die zucht tot inachtneming van onzijdigheid men houdt zich daarvan overtuigd, hoezeer mindere mate, in de bedoelingen en den geest tenrijk. Zoo die mogendheid met de wapenen beide komt, zal zij dit doen met tegenzin, gelooft, dat haar eigenbelang het noodwendig daargelaten de eerste oorzaken van den krijg, die Rusland en de Westelijke Mogendheden is ontst Oostenrijk vreest, dat het door de gebeurtenissen uit dien krijg kunnen voortvloeijen, regtstre kunnen bedreigd worden, wapent het zich; het op alle de grenzen, die bedreigd konden worden van oorlog; het bereidt zich op elke gebeurtenis

Met dat voornemen stemt overeen eene depêche dende, dat generaal Schlick het bevel zal op zich over een legerkorps, dat op de grenzen van Ga worden bijeengetrokken. Dat is een der meest maatregelen, die door Oostenrijk konden worden maar het blijkt toch, dat het steeds aarzelt, om ling van gewapenden toeschouwer op zijn eigen bied te veranderen in eene handeling buiten zijne Bij herhaling werd gemeld, dat de troepen in zende gewesten waren binnengerukt. Die int ook onvermijdelijk, en toch heeft geen enkel Oos soldaat zich tot hiertoe buiten het Oostenrijksch bied begeven.

Rusland schijnt zijnerzijds met de meeste zo willen vermijden wat aanleiding kan geven om ling, door Oostenrijk aangenomen, te verande zegt de *Lloyd* van Weenen, dat, zoo de vijand van de Montenegrijnen tegen de Turken den 6 zijn aangevangen, dit alleen daaraan toe te sch dat de Russische Regering op de vertoogen van ner kabinet, zelf aan Prins Danielo, bevel heeft zich rustig te houden.

Anderen zeggen, dat Oostenrijk regtstreeks gegaan zou zijn en dat Prins Danielo besloten af te zien van het voeren van krijg tegen de Tu het zij, de Montengrijnen hebben zich rustig ge de Oostenrijksche troepen, die dat gebied zouden zijn binnen hunne grenzen gebleven. De tusschenkomst van Oostenrijk is alzoo nogmaals ven. Trekt men het een en ander te zamen men tot de slotsom, dat de houding der Duitsche heden tegenover de Westersche op den dag va wat zij sedert lang was; en dat zij, die geloo houding is veranderd en zich daarover verontr degenen zijn, die tot hiertoe de door de kab Weenen en Berlijn genomen besluiten steeds be dreven.

— De Duitsche Bondsvergadering heeft in van 11 dezer mededeeling ontvangen van komst, die den 10 April jl. tusschen Frankrijk is gesloten.

Sommige Duitsche dagbladen melden, dat de Maximiliaan Ferdinand, aangewezen, om aan van Engeland een tegenbezoek te brengen, op dat, door den hertog van Cambridge te legd ook Frankrijk zal doorreizen.

Door den telegraaf verneemt men, dat de Albensleben, die, zoo als men weet, door het Berlijn met eene zending belast is, waarvan niet bekend is, maar dat tot de Oostersche aan betrekking heeft, den 15 dezer te Weenen is

Ten onregte hebben eenige Zweedsche en bladen gemeld, dat de troepen die, eenigen tijd naar het eiland Gothland gezonden werden hebben ontruimd. Tot dit gerucht kan aanleiding gegeven, dat twee bataillons infanterie bevel hebben naar hunne haardsteden terug te keeren. Die bat langs de kusten van het eiland gestationneerd en zoo het noodig is, in weinige dagen weder Bovendien bevinden zich op dat eiland een ba nadiers, een bataillon voetvolk, een escadron eene batterij artillerie, buiten de militie van het uit 10,000 man en 3 batterijen artillerie bestaat

In de zitting van het Lagerhuis van 15 de Sis J. Walsh aan lord John Russell gevraagd, of de kennis had bekomen van het voornemen der Regering, om het gebied van den koning van G met eene krijgsmagt te bezetten, en of die be de Engelsche of Fransche troepen gezamenlijk schieden; en eindelijk of die maatregel het heeft uitgemaakt van eene overeenkomst tusschen bonden mogendheden?

Lord John heeft gezegd, dat in den tegen staat van Zaken, hij het ontijdig achtte, op die

antwoorden, maar hij heeft verklaard, dat bij de mededeelingen, die tusschen de beide regeringen gewisseld zijn, de volmaakste overeenstemming geheerscht heeft, over den weg die gevolgd moest worden.

— Het Huis heeft tot aanst. Vrijdag uitgesteld de beraadslaging over de buitengewone begrooting van ontvangsten, tot bestrijding der oorlogs-uitgaven, daar de heer Gladstone, tengevolge van het overlijden van een zijner bloedverwanten, afwezig was.

— De *Augsburger Zeitung* verzekert, dat de Prins van Pruissen aan den Koning, zijn broeder, zijn vertrek heeft aangekondigd in eene brief, waarin hij meldt, dat zijne overtuiging hem niet veroorloofde, mede te werken tot uitvoering der staatkunde, die men schijnt gekozen hebben. Dienvolgens verzoekt hij Z. M., hem toe te staan zijne ...ire betrekking neder te leggen en hem een onbepaald ...e verleenen. Reeds 6 weken geleden, had de Prins het voornemen aan den dag gelegd, om tot den stap te besluiten, waartoe hij thans is overgegaan. Hij is naar Baden-Baden vertrokken en heeft vermeend Potsdam door te reizen, waar men hoopte hem nog van gevoelen te doen veranderen.

— Uit Hamburg schrijft men, dat de handel langs de geheele Russische kust aan de Oostzee en Finland reeds als vernietigd mag beschouwd worden.

Het *Journal de St. Petersbourg* deelt in zijn nommer ... den 7den dezer, een brief mede, waarin al de te ...ssa gevestigde handels-agenten van vreemde mogendheden, en daaronder ook de Nederlandsche Consul, aan de militaire overheid dank betuigen « voor de afdoende maatregelen en de vaderlijke zorgvuldigheid, waarmede zij, toen de stad door de Fransche en Engelsche vloot beschoten werd, de huisgezinnen en de belangen hunner aldaar gevestigde landgenooten heeft beveiligd. »

VEREENIGDE STATEN.

De stoomboot *Azia* is te Liverpool aangekomen met de mail van New-York, loopende tot 3 Mei. In den senaat heeft de heer Slidele, bij gelegenheid van een besluit van het comité van buitenl. zaken, strekkende om de gepastheid te onderzoeken van den maatregel, om den president te magtigen gedurende de vacantie van het congres, de besluiten van dat ligchaam nopens de expeditiën tegen vreemde landen te schorsen, eene redevoering uitgesproken over het belang, dat de Vereenigde Staten er bij hebben, dat Cuba onafhankelijk blijft.

Het gerucht, als zoude Santa-Anna op den generaal Alvarez eene overwinning behaald hebben, wordt zeer in twijfel getrokken.

Men verneemt uit Haiti, dat keizer Soulouque groote toebereidselen maakt, om St. Domingo van de land- en zeezijde te bemagtigen.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

ZITTING VAN WOENSDAG 17 MEI.

In deze zitting zijn de beraadslagingen voortgezet over het ontwerp van wet tot regeling van het armbestuur, en over de 3e afdeeling in het algemeen en daarna over ... nieuw artikel, gisteren door den heer Sleeswijk Vening voorgesteld en reeds gedrukt rondgedeeld, alsmede over de ...ging van den heer Blaupot ten Cate in den titel van ...e afdeeling en in den aanhef van art. 14.

De heer TEN CATE licht zijn amendement toe. Het heeft ... doel voorziening in het rigtig beheer, in het belang ... den Staat en der instellingen zelve. De toepasselijkheid ... deze afdeeling op de gesubsidiëerde instellingen moet ... allen twijfel verheven zijn.

Zeer uitvoerig zijn de discussiën geweest. Daaraan hebben ...genomen de heeren Storm van 's Gravesande, Wintgens, ..., Vening, van der Brugghen, van Heiden-Reinestein, ... Akerlaken, de Brauw, Thorbecke, van Bosse en Groen ... Prinsterer.

... MINISTER VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN zegt, dat de ... thans loopt: 1o. in hoever de bepalingen van deze ... op bijzondere en kerkelijke instellingen van toe... zijn; en 2o. of dit meer bepaald het geval is op ...sidiëerde instellingen. Wat de eerste vraag aangaat, ... geheel in strijd zijn met het doel dezer wet. Hij ...ch dienaangaande zoowel op de memorie van toe... als op de memorie van beantwoording. En wat de ...ving betreft, wil hij gaarne voorwaarden aan die ... verbinden, doch het amendement van den heer TEN ... is niet aannemelijk. Z. Exc. gelooft wel, dat de sub... moeten worden tegengegaan en daartoe zijn ook ...schriften in de wet geplaatst; maar is eenmaal een ... verleend, dan moeten de diaconien vrij zijn in haar ..., zoo als door den heer DE BRAUW is aangemerkt; ... kunnen die kerkelijke en bijzondere instellingen niet ...lijk gesteld worden met de burgerlijke en gemengde.

... stemming is het amendement van den heer TEN CATE ...worpen met 35 tegen 25 stemmen. Vòòr hebben gestemd, ... heeren: de Lom de Berg, Hugenholtz, Sloet tot Oldhuis, ... Bosse, Bosscha, Oosting, van Akerlaken, van der Veen, ... Eck, Dirks de Man, van der Heiden, van Reede van ...hoorn, Sander, Storm, Thorbecke, Wintgens, Rein..., van Hoëvell, ten Cate, Heemskerk, Westerhoff, van ...se en Zijlker.

... komt in beraadslaging het nieuw art. 14, door den ... VENING voorgesteld.

... wordt met 32 tegen 28 stemmen VERWORPEN.

VOOR de heeren van Bosse, Boeije, Schimmelpenninck, Vening, de Kempenaer, van der Veen, van der Brugghen, Donker, van Eck, de Brauw, van der Heiden, Engelen, Strens, van Rappard, Wintgens, Mackay, Reinders, van Heiden, Westerhoff, van Amerongen, Bots, van Deinse, Luijben, Zijlker, van Goltstein, de Lom, Beens en de Voorzitter.

Het amendement van den heer TEN CATE op art. 14 der wet wordt vervallen verklaard, na de verwerping van het amend. op den titel der afdeeling.

De heeren VAN GOLTSTEIN en BOEIJE maken eenige opmerkingen betrekkelijk de redactie van art. 14. Laatstgen. wenschte de woorden »uit eigen middelen« te hebben weggelaten. De heer VAN RAPPARD meent, dat het beginsel, om aan het Openbaar Ministerie op te dragen, om de toepassing ambtshalve te vorderen van de bepalingen, betrekkelijk de schadevergoeding, door de bestuurders van instellingen te betalen, ingeval van slecht beheer, in strijd is met de bestaande regterlijke instellingen. De heer WINTGENS ondersteunt deze opmerking. De Minister vereenigt zich met de opmerking van den heer BOEIJE; maar niet met die der heeren VAN GOLTSTEIN, VAN RAPPARD en WINTGENS.

Daarna wordt art. 14 aangenomen zonder hoofdelijke stemming.

Op voorstel van den Minister werden de woorden « uit eigen middelen » ook uit art. 15 weggenomen. De heer VAN BOSSE vraagt, of door dit art. afgeschaft worden de bepalingen van art. 4 der wet van 1815, niet alleen voor de instellingen, vermeld onder litt. *a* en *d* van art. 2 dezer wetsvoordragt, maar ook van de instellingen onder litt. *b* en *c*. De Minister geeft daaromtrent opheldering. Het art. wordt aangenomen.

De heer VEENING vindt de redactie niet goed van art. 16; de Minister zegt, dat die redactie op het verlangen der Kamer veranderd is, zoo als die nu luidt, waarna het artikel wordt aangenomen.

Artikel 17, 18 en 19 worden mede zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Thans worden de discussien geopen over het tweede hoofdstuk « *Van de ondersteuning der armen en het domicilie van onderstand.* »

De heer VAN LENNEP beschouwt het stelsel der regering, omtrent dit punt, als strijdig met het groote beginsel van orde, van billijkheid, van regt, van liefde en van verdraagzaamheid: het beginsel van nationaliteit, dat sedert 60 jaren gehuldigd, geen provincie, geen gemeente kent, maar alleen ééne Nederlandsche Natie. In potsierlijken trant, als altijd, schetst de Spr. de drie stelsels, die bij dit onderwerp gevolgd worden, en komt tot het resultaat, dat het stelsel van domicilie van onderstand zelf niet deugt en dat men derhalve iets anders moest trachten te vinden. Er is geen zegen van Boven, waar het stelsel mist barmhartigheid en liefde; maar integendeel een heidensch beginsel huldigt. Sp. komt dus tot de slotsom, dat er geen enkel stelsel deugde; *wat dan?* op deze vraag bleef de Spr. het antwoord schuldig.

De Voorzitter verzoekt, wegens de orde der discussie, eerst uitsluitend te behandelen de Iste afdeeling van dit Hoofdstuk, handelende *over de ondersteuning der armen*, om daarna later de 2de afdeeling *over het domicilie van onderstand* te behandelen.

De Heer ELOUT bestrijdt de bepalingen dezer afdeeling; hij wenscht dat het beginsel der wettelijke liefdadigheid voor goed gedood worde, en de armenzorg alleen blijve overgelaten aan de kerkelijke en bijzondere liefdadigheid.

De Heer MACKAY tracht te betoogen, dat het stelsel, waarin wij zijn en waarheen deze wet ons brengen zal, is dat van de *charité légale*; want domicilie van onderstand en algemeen armbestuur maken de regeling der wettelijke liefdadigheid uit.

De Heer SLOET vereenigt zich met de meening van den Heer VAN LENNEP, omtrent het kiezen van de geboorteplaats als domicilie van onderstand. In de wet zelve ziet de Spr. slechts de bekrachtiging van verderfelijke beginselen, die, onder de vlag der wet van 1818, zijn ingesmokkeld geworden. Overigens legt de Spr. eenige vragen voor aan den Heer Vening, met verzoek om die te beantwoorden, ten einde de reden kenbaar worde, waarom die Spreker de wet heeft kunnen noemen wet van overgang en verklaard heeft, die als zoodanig aan te nemen?

De heer GEVERS bestrijdt de meening van hen, die in de wet de invoering der *charité légale* zien; dat kan Spr. niet erkennen en hij verwondert zich bovendien, hoe die leden den moed konden hebben, om in eens, plotseling, een zoo stouten greep te doen als zij wenschten, dat beproefd werd. Sp. acht het noodzakelijk, dat het burgerlijk bestuur steeds dáár zij, om die hulp te verleenen, welke niet geheel door de kerkelijke of bijzondere liefdadigheid *kan* geleverd worden.

De heer VAN GOLSTEIN keurt mede het stelsel der wettelijke liefdadigheid af, en kan zich derhalve niet vereenigen met het hoofdstuk.

Wegens het vergevorderde uur werden daarna de discussien uitgesteld tot morgen ochtend ten 11 ure.

Het wetsontwerp tot verhooging van hoofdstuk IV der Staatsbegrooting voor 1854, strekt, om het totale cijfer, van dat hoofdstuk te vermeerderen met eene som van *f* 155,200. De ooraak dezer verhooging wordt toegeschreven aan de volgende redenen:

a. de duurte der levensmiddelen voor de gevangenen, welke reeds in het tweede half jaar 1853 een aanvang heeft genomen;

b. de vermeerdering der voeding van de mannelijke veroordeelden voor langdurigen tijd opgesloten;

c. de vermeerdering der bevolking van de gevangenissen in de laatste maanden van het jaar 1853.

In genoemd bedrag is tevens begrepen de som van *f* 7600 voor den verderen opbouw van eene cellulaire gevangenis te Utrecht, en *f* 14,000 tot oprigting van een afzonderlijk huis van verbetering en opvoedingsgesticht voor jeugdige misdadigers.

Met uitzondering van de laatste opgegeven redenen, is wegens de redenen, vermeld, sub *a*, *b*, *c* mede een wetsontwerp ingesteld tot wijziging van hoofdstuk IV der Staatsbegrooting voor 1853. Het te kort van *f* 30,000, daar aangewezen, wordt evenwel op andere artikelen gevonden.

Blijkens het *Eindverslag* heeft het wetsontwerp houdende raming van uitgaven wegens verstrekkingen voor het departement van Marine, dienst 1854, tot geene aanmerkingen van gewigt in de afdeelingen der Kamer aanleiding gegeven.

Volgens het eindverslag over gelijke voordragt betrekkelijk het Departement van Oorlog, mede dienst 1854, waren eenige leden van oordeel, dat bij het Departement van Oorlog de wet van 9 September 1853 niet in den waren geest wordt toegepast. Zij meenden toch, dat jaarlijks bij de wet moet worden beschikt over hetgeen wegens verstrekkingen is ontvangen, zoo als inderdaad bij het Departement van Marine plaats heeft, en ook bij het Departement van Oorlog voor zooveel de geneesmiddelen betreft. Ten opzigte van het materieel der artillerie blijft echter steeds nog eene soort van fonds bestaan, waaruit, wel is waar na wettelijke magtiging, uitgaven worden bestreden voor dat materieel, doch die met de verstrekkingen in den loop des jaars gedaan, of met het bedrag der daarvoor ontvangen gelden niet in onmiddellijk verband staan, maar geregeld schijnen te worden naar mate de op de 10de afdeeling van het Xde hoofdstuk der Staatsbegrooting uitgetrokken sommen blijken onvoldoende te zijn. Die leden meenden, zoo als reeds bij vroegere gelegenheden ook werd opgemerkt, dat daardoor dit gedeelte der Staatsbegrooting fictief wordt, en dat op die wijze gemakkelijk minder geld voor materieel der artillerie op de Staatsbegrooting kan worden aangevraagd, als toch het ontbrekende later uit het fonds wegens verstrekkingen kan worden aangevuld. Zij wenschten dat deze verkeerde weg voortaan niet meer gevolgd mogt worden.

Tevens meende men, dat het voor de met den last van het patent bezwaarde particuliere leveranciers van geneesmiddelen eenigermate onbillijk is, dat door het Departement van Oorlog de geneesmiddelen worden geleverd voor de dienst der kolonien; zij meenden ook te weten dat in de kolonien zelve door het Gouvernement in sommige gevallen geneesmiddelen aan particulieren worden verstrekt, hetgeen zij om dezelfde reden afkeurden. Die leden zouden daarom gaarne wenschen de verstrekkingen van geneesmiddelen geheel te doen ophouden.

Op deze beide aanmerkingen heeft de Regering hoofdzakelijk het volgende geantwoord: 1o. De omstandigheid, dat er buiten de gelden, welke bij deze wet ter beschikking worden aangevraagd, nog een saldo op die voor het materieel der artillerie overblijft, heeft eenige leden aanleiding tot de bedenking gegeven, dat bij het Departement van Oorlog de wet van 9 September 1853 niet in den waren geest wordt toegepast. Het tegendeel heeft plaats, die omstandigheid is geheel en al voorzien en volkomen in overeenstemming met de grondslagen, waarop de aangehaalde wet tot duurzame regeling rust. Reeds bij de eerste indiening van die wet, bij boodschap van 21 Februarij 1853, werd ten slotte de Memorie van Toelichting gezegd: « De ontvangsten zijn uit den aard der zaak aan geen dienstjaar verbonden, maar om zoo te spreken doorloopend, en daarvan wordt bij elke raming opgave gedaan. » Na deze toelichting zal men, zoo de Regering vertrouwt, erkennen, dat de weg, welke ten deze gevolgd wordt, niet verkeerd, maar regelmatig is. Ook gelieve men in aanmerking te nemen, dat de aanvrage niet hooger kan worden gesteld dan de behoefte, en de mogelijke tijd tot aanmaak toelaat. De som voor geneesmiddelen kan men des noods geheel aanwenden, al bedroeg zij ook meer dan de behoefte van het oogenblik, omdat geneesmiddelen gemakkelijk verkrijgbaar en sommige artikelen voor bewaring gedurende eenigen tijd geschikt zijn, doch dit is met het materieel der artillerie het geval niet. De aanmaak vordert tijd en gaat bij eene zorgvuldige constructie betrekkelijk langzaam voort.

2o. Het Departement van Oorlog verstrekt aan dat van Kolonien geene geneesmiddelen dan die aan het eerstgenoemd departement door particulieren, ten gevolge eener publieke aanbesteding, geleverd zijn.

De Regering heeft thans geantwoord op het verslag der Kamer, betrekkelijk het wetsontwerp op de uitbreiding van de regtsmagt der kantonregters in strafzaken. Dien ten gevolge heeft zij een geheel nieuw ontwerp van wet ingediend van den volgenden inhoud:

Art. 1. Ter kennisneming der kantonregters worden in eersten aanleg gebragt en in zooverre aan de regtsmagt der arrondissements-regtbanken onttrokken: *a.* de enkele diefstallen en de pogingen daartoe, opgenoemd in art. 18 der wet van 1854 (*Staatsblad* no.); *b.* de overtredingen der wet op de jagt en visscherij van den 6den Maart 1852 (*Staatsblad* no. 47); *c.* de overtredingen strafbaar gesteld in art. 1 der wet van den 6den Maart 1818 (*Staatsblad* no. 12); *d.* de overtredingen der verordeningen op den voet van art. 5 derzelfde wet vastgesteld.

Art. 2. Art. 88, 2de lid van het Wetb. van Strafvord. is op de diefstallen, bedoeld in art. 1 lit. *a* dezer wet, niet toepasselijk.

Art. 3. Op het regtsgeding ter zake der misdrijven, in deze wet bedoeld, is de VIde Titel van het Wetboek van Strafvordering toepasselijk. Art. 253 n°. 1 van dat Wetboek wordt echter voor deze misdrijven in dien zin gewijzigd, dat de gedaagde zich bij de vervolging wegens diefstal niet door eenen gematigde kan doen vertegenwoordigen, maar in persoon moet verschijnen.

Art. 4. Het hooger beroep van de vonnissen der kantonregters, krachtens art. 1 dezer wet geslagen, wordt gebragt voor de arrondissements-regtbank, waaronder zij behooren.

Art. 5. De wet van 28 Junij 1851 (Staatsbl. n° 68), is niet van toepassing bij veroordeeling tot gevangenisstraf ter zake der misdrijven, in deze wet ter kennisneming der kantonregters gebragt.

Art. 6. De misdrijven, door deze wet ter kennisneming der kantonregters gebragt, verliezen hun kenmerk van wanbedrijf niet.

Art. 233 van het Wetboek van Strafvordering geldt echter ook, wanneer eene regtbank bevindt, dat het feit een der misdrijven daarstelt, welke krachtens deze wet ter kennisneming der kantonregters staan.

Art. 7. Deze wet treedt in werking met den 1 Sept. 1854. Zij is van toepassing ook ten aanzien der misdrijven vóór haar in werking treden gepleegd. De misdrijven, in deze wet bedoeld, ter zake waarvan vóór den 1 Sept. 1854 voor eene arrondissements-regtbank mogt zijn gedagvaard, worden aldaar, doch slechts in eersten aanleg, beregr.

Lasten en bevelen, enz.

Op de memorie van Beantwoordin komen wij later terug.

De Regering heeft in het wetsontwerp, houdende veranderingen in de bestraffing van misdrijven, de volgende *nadere* wijzigingen gebragt:

Achter art. 17 van het gewijzigd ontwerp wordt gevoegd het volgend nieuw

»Art. 18.

»Met gevangenisstraf van zes dagen tot eene maand en geldboete van acht tot vijf en zeventig gulden worden gestraft:

»de enkele diefstallen, vallende onder art. 401 van het Wetboek van Strafregt, van:

»meststeciën;

»zoden, plaggen, heide en helm;

»te veld staand gras en veldvruchten;

»groen of ander hout, gehakt of niet gehakt;

»riet, biezen, gesneden of niet gesneden;

»gevallene bladeren, mos, dennenknoppen en eikels,

»mits deze enkele diefstallen zijn gepleegd noch met behulp »van vaartuigen, noch met behulp van trek- of lastdieren, noch »in vereeniging van meer dan vier personen.

»De poging tot de in dit artikel opgenomene diefstallen blijft »even als de daad strafbaar, behoudens de slotbepaling van het »voorgaand artikel.

Art. 18 wordt: »art. 19« en zoo vervolgens.

Het art. 18 (oud), aangehaald in de artt. 11 en 15 des ontwerps, wordt in die twee artikelen: »art. 19.«

Art. 19 (18 oud), *2de lid*, alwaar: 16 *en* 17 *dezer wet*, wordt veranderd in: »16, 17 en 18 dezer wet.«

In art. 20 (19 oud), vallen weg de woorden:

met den dag, waarop de veroordeelde de hem tevens opgelegde gevangenisstraf zal hebben ondergaan, of, wanneer hij slechts tot geldboete is verwezen.

Art. 22 (21 oud), wordt veranderd als volgt:

»Art. 22.

»De bij artt. 205, 206 en 207 van de algemeene wet van »26 Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 38) bedreigde straf van tentoonstelling op een schavot, wordt afgeschaft.

»De misdrijven in die artikelen omschreven verliezen in elk »geval het karakter van misdaad, en vervalt alzoo in het 1ste »lid van art. 247 dierzelfde wet.

»De in gemelde wet bedreigde straffen blijven overigens in »haar geheel.«

Art. 24 (23 oud). Het aangehaalde art. 21 wordt: »art. 22.«

's Gravenhage, 17 Mei.

Z. M. heeft benoemd: tot officier van de arrond.-regtb. te Roermonde, Mr. A. J. T. H. van den Bergh, subst.-officier bij dezelve regtbank, en in deszelfs plaats tot subst.-officier Mr. J. H. C. Cazius, subst.-griffier bij die regtbank.

Z. M. heeft benoemd tot burgemeesters: van Loenen en Loenersloot, J. P. C. baron van Reede tot Ter Aa; van Groesbeek, A. E. A. baron van Goltstein; van Wehl, H. baron van Lamsweerde; van Herwen en Aerdt, W. F. d'Harvant; en van Pannerden, J. Terwindt Az.; de beide laatsten ter vervanging van A. Robbers, ontslagen.

* Z. M. de Koning heeft heden middag in een bijzonder gehoor ontvangen Z. Exc. de baron von Steinberg, die aan HD. zijne geloofsbrieven als minister resident van Z. M. den Koning van Hanover bij het Nederl. Hof heeft overhandigd. Z. Exc. had tot dus verre de betrekking van zaakgelastigde bij dit Hof vervuld.

* De Koning heeft op voorstel van Z. M. opperjagtmeester, goedgevonden te bepalen, dat Hd. jagten, gelegen in de provincie Zuidholland, wegens den slechten toestand van het wild, in dit jagt-saizoen van 1854, niet zullen bejaagd worden, en dat alzoo geene permissien zullen worden afgegeven.

Z. D. H. de hertog Bernard van Saxen-Weimar-Eisenach is gisteren namiddag in de residentie aangekomen, en heeft HD. intrek genomen in het paleis van H. K. H. de Groothertogin van Saxen-Weimar-Eisenach, zuster des Konings, in het Voorhout.

In de residentie is aangekomen, en aan het *Hotel de l'Europe* afgestapt de hertogin de Luijnes met gevolg, komende van Parijs, en in het *Hotel de Oude Doelen*, de Baron Schimmelpenninck met familie, komende uit Rusland en de Baron Howard met familie.

* Heden werd algemeen aangekondigd, dat de heer Lassaigne zijne 82ste luchtreis aan de Gazfabriek alhier zou ondernemen, waarin hij gisteren door ongunstigen wind verhinderd was. Eene tallooze menigte had zich ter genoemde plaatse begeven om het hier ongewone schouwspel te aanschouwen. Ten 3¼ ure voer de ballon, waarin de heer Lassaigne plaats had genomen onder het luid gejuich der volksmassa statig op en dreef, begunstigd door het schoonste weder, over het Zuid-Westen der stad en verder naar het Westland heen. Men zegt dat de stoutmoedige luchtreiziger een half uur later in den omtrek van Wateringen, twee uren afstands der stad, in den besten welstand is nedergedaald.

* Aanstaande Donderdag zal Madame Laborda, eerste zangeres aan de Keizerlijke muzijk-akademie van Parijs in den Kon. Franschen Schouwburg eene eerste voorstelling geven. Zij zal als Rosine in de opera *Le Barbier de Séville* optreden.

* Naar men verneemt, zal de heer Staatsraad, commissaris des Konings, morgen en de twee volgende dagen, zijne rondreize door deze provincie voortzetten, en achtervolgens de gemeente Leijerdorp, Hazerswoude, Hoogeveen, Koudekerk, Oudshoorn, Alphen, Zwammerdam, Bodegraven, Stein en Gouda bezoeken.

* In de gisteren avond gehouden vergadering der kiesvereeniging *Nederland en Oranje*, is tot kandidaat voor het lidmaatschap van de Tweede Kamer der Staten-Generaal in de plaats van den heer J. C. Rijk, onlangs overleden, gekozen de heer Mr. J. W. Gefken, advokaat-generaal bij het provinciaal-geregtshof in Zuidholland.

De kiezers-vereeniging *Eendragt* zal aanstaanden Donderdag avond, en de vereeniging *Nederland* Vrijdag avond, eene algemeene vergadering houden. De algemeene vergaderingen dezer drie vereenigingen hebben plaats in de afschaffings-zaal van Heerebrand, in de Eerste Wagenstraat.

De 8ste Mei, de dag der stichting van het Asijl Steenbeek, te Letten bij Hemmen in Gelderland, het toevlugtsoord voor boetvaardige gevallen vrouwen, werd door alle aanwezigen plegtig gevierd. Er waren ook eenige vroegere bewoonsters van dat gesticht, negen in getal, tegenwoordig die nu reeds gehuwd zijn, of in eenige maatschappelijke betrekking zijn gekomen, en die thans als gasten de feestviering bijwoonden.

In de zitting van de Koninklijke Academie, klasse letterkunde, te Brussel, den 8 dezer gehouden, werd ook verslag uitgebragt over de beide ingekomen antwoorden op de prijsvraag over het leven en de werken van Erasmus, met betrekking tot Belgie. De in de Fransche taal geschreven verhandeling werd bekroond, maar bij de opening van het naambriefje, las men slechts de letters E. R. De schrijver is uitgenoodigd zich bekend te maken. De schrijver der verhandeling over de vraag: «welke invloed heeft Belgie uitgeoefend op de Vereenigde provincien, uit het oogpunt van staatkunde, handel, kunsten en wetenschappen, sedert de abdicatie van Karel V, tot op het einde van de 18de eeuw», zijnde de heer V. Gaillard, te Gent, werd insgelijks bekroond.

Eergisteren is de huisvrouw van A. M. Groenteman, geb. Loonstein, op Marken te Amsterdam, verlost van drie welgeschapene kinderen, twee zoons en eene dochter, welke zich allen nog wel bevinden. Tusschen de geboorte van elk der kinderen verliepen eenige uren. De moeder is 28 jaren oud, en heeft het leven aan vier kinderen geschonken. (*H. C.*)

Een der meest geachte en aanzienlijke ingezetenen van Limburg, J. B. F. graaf de Marchant d'Ansenbourg, overleed den 14den dezer des avonds, in den ouderdom van 72 jaren op zijn kasteel Amstenrade. Hij was een man, die zoowel naar hart als naar den geest de schoonste gaven bezat.

De *Utr. Ct.* zegt, dat de Regering informatien inwint, over het gewigtige onderwerp der zeevisscherijen, hetgeen in verband zou staan met het voornemen, om eene nieuwe wetgeving op dat stuk te ontwerpen, en aan de vertegenwoordiging in te dienen. Het doel daarvan zou zijn, die wetgeving te ontslaan van alle noodelooze banden en formaliteiten, welke de ontwikkeling van dien tak van nijverheid belemmeren.

De *Prov. Dr. Ct.* zegt, dat te Sellingen een request circuleert aan de Tweede Kamer, om afschaffing te verzoeken van den accijns op het gemaal. Het zou opgesteld zijn door een lid der Kamer, den heer Zijlker, die mede tot hetzelfde doel voor eenigen tijd vele molenaars te Winschoten heeft bijeengeroepen. Die Courant gelooft, dat al deze adressen niets zullen uitwerken..., en wij gelooven dit ook.

Leiden, 16 Mei. Heden promoveerde alhier tot doctor in de beide regten, de heer E. Roelink, van Meppel, met Theses.

Middelburg, 15 Mei. Jl. Vrijdag zijn van hier, per stoomboot naar Rotterdam, vertrokken, om van daar verder de reis naar Noord-Amerika te ondernemen, ruim 50 personen, meerendeels uit de gemeente West-Kapelle en omstreken. Onder hen bevindt zich een persoon, die als commies bij de centrale directie van het eiland Walcheren eene betrekking van p. m. *f* 1200 vrijwillig nederlegt. Dit vooral doet meer en meer geloof hechten aan het gerucht dat die landverhuizingen, met name onder de leden der christelijk afgescheidene gemeente aldaar, worden bevorderd en ondersteund door een zeer gefortuneerd persoon. (*M. C.*)

Ingezonden Stukken.

Aan de Redactie van »de Grondwet!«

De geheele drukpers is eenstemmig in hare afkeuring van van Lennep's inqualifiable *Tafereelen*.

Alleen het *Tielsche Weekblad* maakt daarop eene uitzondering en vindt in het nummer van 12 Mei dien bijzonder »vaderlandslievend.«

Nu is het van algemeene bekendheid, dat de heer Dam van Isselt (hetzij dan te regt of te onregte) voor schrijver van de prullige vertoogjes wordt gehouden in het genoemde blaadje voorkomen.

In het belang van zijne eigene reputatie noodigen den heer van Dam uit, eens voor al die meening geheel ongegrond, tegen te spreken.

Wij durven niet onderstellen, dat zij gegrond kan

T.

Correspondentie.

Het is onmogelijk, om de afschriften van de beide zoekschriften, ons uit Rotterdam toegezonden, in courant op te nemen. Het geldt hier eene particuliere en daarvoor mogen we onze kolommen niet open

Het artikel: «*de Lompenquaestie*» is voor pl ongeschikt; want het strijdt ten eenemale met de selen, die door ons, in zake het tarief, worden voorge

«Een nieuw belastingstelsel» blijft tot nadere gelege in portefeuille.

223ste Nederlandsche Staats-Loteri

3e LIJST. 3e KLASSE.

Uitgekomen hooge prijzen:

N°. 19250 *f* 5000; N°s. 13928, 13644 en 1292 *f* 1000.

Prijs-Courant der Effecten

AMSTERDAM, 17 Mei 1854.

Nederland.	Pct.		**Rusland.**	Pct.	
Ned. W. Schuld.	2 1/2	58 1/4 3/8 1/4			
Dito Certificat.	3	67 5/8 3/4 5/8	*Hope* 1798/1816	5	97 1/2
Dito dito	4	84 7/8 5 1/8 85	Dito 1828/1829	5	96 1/2
O. I. Leening.	4		Cert. 1831/1838	5	82 [illegible]
Amort. Syndic.	3 1/2		Dito Dito	4 1/2	79 [illegible]
Hand.-Maats.	4 1/2		Dito *Hope*	4	73 [illegible]
Belgie.			Dito *Stieglitz.*	4	72 [illegible]
Certificaten.	2 1/2		Dito dito 5e Ser.	4	
D° *Rothschild.*	2 1/2	45 13/16	Inschr. Assig.	6	
Frankrijk.			Certific. dito.	6	57 [illegible]
Obligatien.	3		**Polen.**		
Spanje.					
Nieuwe	1	18 1/16	Obligatien	4	62 [illegible]
Dito Buitenl.	3	37 3/4	**Oostenrijk.**		
D° Binnenl. 6/m.	3	33 11/16, 3/4			
Bew. Sp. Com.		3 11/16 3/4	Metalliek	5	58 [illegible]
Amort. Schuld.			Dito bet. Amst.	5	72 [illegible]
Portugal.			Dito letter B	5	72 [illegible]
Londen nieuwe.	5	32 7/8 33 15/16	Dito 1847	2 1/2	29 [illegible]
Dito uitgest.	4		Dito 1851/1852	2 1/2	29 [illegible]

Braz. bij Roths. p. s. 500. 5 pct. 93 1/4; Mexic. 3 pct. 22 5/16, 1/2, 5/16; dito Onb. 22 5/16, 1/2, 5/16.

Onze fondsenmarkt leverde in handel noch varia langrijks op. De prijzen sluiten door eenige verkoop hoofd-fondsen iets flaauwer.

FRANKFORT, Dingsdag 16 Mei. 5 pct. Met Spanje binn. 3 pct. 34 1/4; dito 1 pct. 18.

LONDEN, Maandag 15 Mei. Consols cont. Mexico N. 3 pct. 24 1/4, 24 1/2; Peru N. 4 1/2 pct. Gren. Uitg. 6 1/4; Sardinie 5 pct. 80 1/2, 81; Sp 37 1/4, 37 1/2; dito 1 pct. 18 1/4, 18 1/2; dito Certific Passive 4 1/4; Russen 4 1/2 pct. 80 1/2, 81; dito 5 Holl. 2 1/2 pct. 58 1/2, 58 1/4; dito 4 pct. 87 1/2, 87 Sambre 8. Namen 7.

PARIJS, Maandag 15 Mei. Fr. 4 1/2 pct. dito 3 pct. 67.15; Sp. Binn. 3 pct. 34 1/4; dito Belg. 4 1/2 pct. 88 1/2; O. Met. 5 pct. 79.

WEENEN, Maandag 15 Mei. N. Metall. 86 1/2; 105; N. Leen. 93 1/8; Bankactien 1219; Lomb. Wissel Londen 13.16; Zilver 35 1/4.

MADRID, Vrijdag 12 Mei. Sp. binn. 3 pct. nieuwe 1 pct. 18.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gra